

ע"פ (ירושלים) 64196-05-24 - פלוני נ' מדינת ישראל

ע"פ (ירושלים) 64196-05-24 - פלוני נ' מדינת ישראל מחוזי ירושלים

ע"פ (ירושלים) 64196-05-24

פלוני

פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד ענת ארוסי-כהן,

בית המשפט המחוזי בירושלים

[09.10.2024]

כבוד השופטים אלי אברבנאל, חיה זנדברג ופנינה נויבירט

פסק דין

ערעור על פסק-דין של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ביאלין אלעזר) מיום 1.1.2024 (הכרעת דין) ומיום

17.4.2024 (גזר דין) בת.פ. 64567-05-21.

פסק-דין של בית משפט קמא

1. המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי; תקיפת בת זוג; ותקיפה הגורמת חבלה ממש (הנאשם זוכה מאישום שייחס לו עבירה נוספת של תקיפת בת זוג).

2. לפי האמור בהכרעת הדין, ביום 21.5.2021 בשעה 15:30 נסעה רעייתו של המערער (להלן - המתלוננת) לבקר

את הוריה יחד עם ארבעה מילדיהם המשותפים. בנם הקטין (יליד 2010, להלן - הקטין) נשאר עם המערער בבית

אשתו השנייה. בשעה 19:00 ביקש הקטין לעזוב ולנסוע לאמו. המתלוננת יצרה קשר עם המערער, וביקשה ממנו

לאפשר לקטין ללון אצל סבתו, המתגוררת בסמוך, עד שתגיע לאסוף אותו. המערער סירב וטען ש"הוא המחליט

בבית". הקטין עזב את הבית, והתיישב במדרגות הסמוכות לבית סבתו. המערער ניגש אל הקטין, אחז בידו בשתי ידיו,

משך אותו עד לפתח ביתה של סבתו של הקטין, סטר בפניו כחמש פעמים עד שנזל דם משפתו של הקטין ועד שסבתו

הגיעה למקום.

3. אחותו של המערער יצרה קשר עם המתלוננת, כשברקע שמעה המתלוננת את הקטין צועק. המתלוננת הגיעה למקום וביקשה לדבר עם המערער. בתגובה פתח המערער את דלת הבית, משך את המתלוננת בשיערה, הפילה ארצה וסטר בפניה מספר פעמים, עד שהגיעו בני משפחה להפריד בין השניים. המערער הובל לניידת משטרה, והבחין באחינה של המתלוננת. בנוכחות כוחות המשטרה, החלו האחין והמערער לקלל זה את זה, והמערער ניגש לאחיין, שישב בתוך רכב, חבט בפניו וגרם לו לחבורה בעינו.
4. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם ביחס לעבירות בהן הורשע המערער נע בין 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל-20 חודשי מאסר בפועל. אשר למיקומו של המערער במתחם: בית משפט קמא קבע כי נוכח עברו הפלילי של המערער, הכולל הרשעה בעבירה דומה כלפי המתלוננת, יש למקם את המערער באמצע המתחם.
5. בהתאם לכך, גזר בית משפט קמא את עונשו של המערער ל-14 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים, חודשיים בחופף וארבעה חודשים במצטבר, כך שבסך הכול ירצה המערער 18 חודשי מאסר בפועל; מאסרים מותנים; וקנס.
6. על הכרעת הדין ועל גזר הדין הוגש הערעור הנוכחי. הערעור
7. במסגרת הערעור על הכרעת הדין טען ב"כ המערער בהרחבה וביסודיות טענות רבות, רובן ככולן נוגעות לאמינותה של המתלוננת. לטענתו, בעדותה בבית משפט קמא חזרה בה המתלוננת מגרסתה המפלילה וטענה ששיקרה בארבע ההודעות שמסרה במשטרה מחמת קנאתה באשתו השנייה של המערער. לטענת ב"כ המערער, בית משפט קמא טעה בהעדיפו את גרסתה הראשונה של המתלוננת על פני עדותה בבית המשפט, בפרט נוכח ריבוי סתירות נטענות בהודעותיה של המתלוננת במשטרה.
8. עוד טען ב"כ המערער כי לא היה מקום לייחס משקל לסתירות שבית משפט קמא מצא בעדות המערער; וכי לא היה מקום לייחס משקל לעדות הקטין בפני חוקרת הילדים, מחמת שהעדות לא נתמכה בסיוע כנדרש. לטענתו, דברי המתלוננת אינם יכולים לשמש כראיה מסייעת מחמת חוסר האמינות של המתלוננת, ומחמת שחקירת הקטין על ידי חוקרת הילדים זוהמה על ידי המתלוננת.
9. בעניין ההרשעה באלימות כלפי האחין, טען ב"כ המערער שהסרטונים המתעדים את האירוע ממצלמות הגוף של השוטרים, מוכיחים שלא המערער הוא שתקף את האחין אלא אחרים. לגרסתו, הדרך בה תיאר בית משפט קמא בהכרעת הדין את העולה מהסרטון אינה מתארת כדבעי את הסרטון, והנכון הוא שהמתלוננת עצמה מסרה במשטרה שאחיו של המערער הוא שהכה את אחיינה.

10. בנוגע לגזר הדין, טען ב"כ המערער כי מתחם שקבע בית משפט קמא, ברף העליון שלו, אינו מעניק משקל ראוי לנסיבות ביצוע העבירה ולמדיניות הענישה הנוהגת. עוד נטען, לעניין מיקומו של המערער במתחם, שלא ניתן משקל ראוי לכך שהעבירות בוצעו ללא תכנון לאחר שהמתלוננת הגיעה לביתם של המערער ואשתו השנייה, וכן נטען שלא ניתן משקל ראוי לנסיבותיו האישיות של המערער, ובהן היותו מפרנס של 12 ילדים. לגישת ב"כ המערער, היה מקום להסתפק בעונש מאסר לריצו בעבודות שירות.
11. מנגד, ב"כ המדינה ביקשה לדחות את הערעור. לעניין הערעור על הכרעת הדין, טענה ב"כ המדינה כי אין כל עילה להתערבותה של ערכאת הערעור בממצאי הערכאה קמא. לדבריה, המתלוננת מסרה במשטרה ארבע הודעות מפלילות, שאין בהן סתירות של ממש. גם כשביקשה המתלוננת לחזור בה מתלוננתה לאחר הגשת כתב האישום, והגיעה למשטרה בדברה על קנאה באישה נוספת, היא הוסיפה ואמרה שהגיעה כי אין מי שיטפל בילדיה. לדבריה, לא הייתה כל סיבה שהמתלוננת תגיע בשעת לילה מבית הוריה בXXX לבית המערער בXXX, אלא אם קרה אירוע חריג בלילה. המתלוננת תיארה ששמעה את הקטין צועק, וכשהגיעה ראתה ששפתיו נפוחות, וזו ראייה התומכת בעדות הקטין. כך גם הסרטון, בו מתאר הקטין את הדברים בפני השוטרים שהגיעו לזירה.
12. לטענתה, פרשנותו של ב"כ המערער לעולה מסרטון מצלמות הגוף בכל הנוגע לאלימות בה נקט המערער כלפי אחיינה של המתלוננת, אינה מתיישבת עם העולה מהסרטון. מכל מקום, מעורבותו של המערער באלימות זו עולה גם מדברי השוטרת שהייתה בזירה, ומהודעותיו של האחייין עצמו.
13. לעניין הערעור על גזר הדין: ב"כ המדינה עמדה על כך שההליך הקודם שהתנהל נגד המערער בגין פגיעה באותה מתלוננת, עניינו עבירה משנת 2017. גם שם טענה המתלוננת בפרשת ההוכחות שהגישה תלונת שווא מחמת קנאתה באשתו הנוספת של המערער, וגם שם הורשע המערער בשלושה אישומים וזוכה מאחד מהם. ב"כ המדינה ציינה שבהליך הקודם ראה בית המשפט ליתן למערער הזדמנות נוספת, ולא גזר עליו מאסר בפועל. המקרה הנוכחי מעיד שהמערער מעל באמון שניתן בו. לעמדת ב"כ המדינה, המתחם שקבע בית משפט קמא מקל עם המערער, ואין כל עילה להקל עם המערער מעבר לכך.
- דין והכרעה
14. דין הערעור להידחות על שני חלקיו.
15. טענותיו של המערער הן למעשה, רובן ככולן, טענות הנוגעות לקביעות מובהקות בדבר מהימנות. כידוע, אין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי מהימנות. זאת, נוכח היתרון המובהק הנתון לערכאה קמא בכגון דא, שהיא שמתרשמת מהעדים באופן בלתי אמצעי. כדברי כב' השופט שטיין בע"פ 5864/19 פלוני נ' מדינת ישראל (22.8.2021) אודות:

"ההלכה המושרשת לפיה ערכאת הערעור לא תתערב בקביעות עובדתיות ובממצאי מהימנות אשר נקבעו על ידי הערכאה הדיונית בהתבסס על התרשמותה מן העדים שהופיעו בפניה ומאותות האמת אשר נגלו במהלך מתן עדותם... התערבות כאמור שמורה למקרים חריגים ולנסיבות חריגות אשר מצביעות על תקלה מהותית בקביעת הממצאים העובדתיים על ידי הערכאה הדיונית ועל שגגה אפשרית בהכרעת הדין מושא הערעור... במקרה דנן, נסיבות חריגות כאמור אינן מתקיימות והמערער לא הראה את קיומן אפילו לכאורה" (שם, בפסקה 46 לפסק-הדין). 16. בית משפט קמא התרשם באופן בלתי אמצעי מעדותה של המתלוננת בפניו, וציין התרשמותו "שהיא חוזרת על המילים 'כעס' ו'קנאה' כמנטרה" (פסקה 49 להכרעת הדין), ו"שסיפור הקנאה והכעס, מסופר על מנת לייצר גרסה תואמת לזו של הנאשם בהודעתו השנייה" (פסקה 57 להכרעת הדין); "למתלוננת ניתנה הזדמנות [בהודעותיה הראשונות במשטרה] לספר את סיפור הקנאה והכעס הנובע מיחסי הנאשם [ואשתו השנייה] אך היא לא עשתה כן משום שאין בכך ממש" (פסקה 58 להכרעת הדין). עוד עמד בית משפט קמא על התרשמותו לפיה המתלוננת ביקשה לחזור מתלוננתה מחמת לחץ שהופעל עליה. כדברי בית משפט קמא: "...בקשתה של המתלוננת לבטל את התלונה במסגרת הודעתה הראשונה, אינה נובעת מאי אמיתות הדברים שמסרה אלא לנוכח לחץ שהופעל עליה. המתלוננת ציינה מפורשות כי ביום הגשת התלונה דיברו עם אחיה תאופיק, אנשים מכובדים וביקשו ממנו להגיד לה שתבטל את התלונה. דווקא בקשתה של המתלוננת לבטל הודעתה מלמדת גם על גרסאותיה המתפתחות אחר כך. עובדה זו מלמדת שהמתלוננת היתה נתונה ללחץ בלתי מבוטל... על פני מספר הודעות עוקבות, סיפרה המתלוננת על שהתרחש ביום האירוע באופן עקבי וקוהרנטי במסגרת הודעותיה טרם הגשת כתב האישום... רק במסגרת הודעה מאחרת, ביום 20.6.21, המתלוננת מסרה גרסה אחרת ולפיה הודעותיה הקודמות היו שקריות... אמנם לא הובאו ראיות מבוררות ביחס למניעים העומדים למסירת ההודעה המאוחרת, אולם הרושם שנוצר הוא שמניעים פסולים עומדים מאחורי מסירת הודעה..." (פסקאות 59-60 להכרעת הדין).

17. מדובר בממצאי עובדה ומהימנות מובהקים, לפיהם אין ממש במניע הקנאה הנטען על ידי המערער, והסיבה המסתמנת לחזרת המתלוננת מהודעותיה היא לחץ שהופעל עליה. אין כל עילה להתערב בממצאי עובדה אלו. ממילא טענות המערער בדבר חוסר אמינותה של המתלוננת בהודעותיה במשטרה - כשלזו הטענות עניינו מניע הקנאה - דינן להידחות.

18. למעלה מן הצורך תוסב תשומת הלב לכך שכאשר הגיעה המתלוננת למשטרה וביקשה לבטל את תלונתה, היא טענה בין היתר כי "אני מטפלת בילדים שלי... אין לי כסף", "גם אין מי שיטפל בילדים שלי, אני רוצה שהוא יחזור אלי או שהוא ייקח אחריות על הילדים שלי" (פסקה 28 להכרעת הדין), אמירות המתיישבות היטב עם התרשמותו של בית משפט קמא.

19. עוד יצוין שבעדותה בפני בית משפט קמא, הגם שניסתה בכל כוחה לגונן על המערער, בכל זאת אישרה שבשיחה הטלפונית שמעה את הקטין צועק. אמנם, מיד אחר כך סייגה דבריה והעלתה גרסה מעוררת תהייה לפיה הקטין צעק תוך כדי משחק, אך אפילו בשלב זה טענה שבעקבות השיחה חשבה "שמישהו הרביץ" לקטין, ולכן ניגשה לבית המערער (עמ' 17 שו' 1-2) (פסקה 34 להכרעת הדין). נמצא שהתרשמותו של בית משפט קמא מעדות המתלוננת, מעוגנת היטב בתשתית הראייתית.

20. יובהר כי, כמו בית משפט קמא, סברתי אף אני שארבע הודעותיה הראשונות של המתלוננת במשטרה התאפיינו בעקביות וקוהרנטיות, והסתירות להן טען המערער היו שוליות. וראו הסקירה המקיפה של הודעות המתלוננת בפסקאות 14-30 להכרעת הדין.

21. אשר להרשעה בעבירה של תקיפת הקטין: חוקרת הילדים שחקרה את הקטין (אז בן 11) התרשמה מאמינות עדותו, ובית משפט קמא התרשם הן מאמינותה של חוקרת הילדים - שנחקרה בחקירה נגדית בפניו, הן מאמינותו של הקטין. שוב, מדובר בממצאי עובדה ומהימנות מובהקים, שאין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בהם. די אם נביא כאן מדברי בית משפט קמא בהקשר זה:

"לאחר ששמעתי את עדות חוקרת הילדים, לא מצאתי שיש ממש בטענת ב"כ הנאשם לזיהום בחקירת הקטין. בהקשר זה, אף אוסיף את התרשמותי מדברי הקטין בחקירתו. להתרשמותי הקטין מסר גרסה שאין בה כל מגמת הפללה. ההפרדה שהקטין עשה בין מעשי האלימות הננקטים כנגדו ע"י הנאשם לבין העדר הרצון שאביו יענש עולה באופן מובהק ועובר כחוט השני לאורך גרסתו של הקטין... הקטין אף מבקש שהנאשם אשר היה עצור באותם ימים יחזור הביתה'..."

סיכומם של דברים, המהימנות שקבעה חוקרת הילדים מקובלת עלי. קביעותיה של חוקרת הילדים מעוגנים היטב בראיות, בהתנהלות הקטין ובהתנהגותו" (פסקאות 76-77 להכרעת הדין).

22. בית משפט קמא ראה בדברי המתלוננת סיוע לעדות הקטין בפני חוקרת הילדים. ב"כ המערער גרס שהדבר מעורר קושי, בשל הפגמים הנטענים בדברי המתלוננת. לא ראיתי בטענות אלו ממש, משעה שדחיתי את טענות המערער בעניין חוסר מהימנותן של הודעותיה המפלילות של המתלוננת במשטרה. יתר על כן, כנזכר, גם בעדותה בפני בית משפט קמא, אפילו בשלב בו ניסתה לגונן ככל הניתן על המערער, אישרה המתלוננת ששמעה את צעקות הקטין מבעד לטלפון, ושצעקות אלו גרמו לה להגיע במהירות, בשעת לילה, לבית המערער מתוך שסברה שהקטין מותקף. עדות בדבר צעקות היא ראיה מסייעת לעדות הקטין בדבר האלימות שננקטה כלפיו.

23. וראו גם דברי המתלוננת בהודעתה במשטרה לפיהם כשהגיעה לבנה "הפה שלו היה נפוח טיפה", "שטפתי את פניו" (ת/4, עמ' 2 שו' 41, 43). סימני חבלה בפיו של הקטין, בהם הבחינה המתלוננת, מבלי שהיא מנסה להעצים את הסימנים או להחמירם, אף הם מסייעים בבירור לעדות הקטין, שתיאר חבלה בפיו. וראו דברי הקטין בפני חוקרת הילדים:

"כאשר הייתי יושב על המדרגות... הוא החזיק ביד שלי וגרר אותי ונתן לי מכה על הפה, נתן לי 6 כפות" (ת/13 עמ' 5 שו' 18-20).

24. ולבסוף, לענין הרשעתו של המערער בעבירה של תקיפת אחיינה של המתלוננת: ההרשעה בענין זה נשענת על עדות האחין עצמו, שאישר בבית משפט קמא שהמערער הוא שתקפו (ראו פסקאות 85-87 להכרעת הדין). אמנם, בחקירתו הנגדית על ידי ב"כ המערער נכללו אמירות מהן עלה שאינו בטוח שהמערער תקפו, אך במענה להבהרת בית המשפט, הדגיש האחין שהמתלונן הוא שנתן לו מכת אגרוף, והוא דבק בדברים אלו לרבות לאחר שהוצגה לו גרסת המערער לעולה מהסרטון. ראו דברי האחין בפרוטוקול הדין בבית משפט קמא:
"ש: עכשיו פה אתה אומר היו הרבה אנשים, אני לא יודע מי נתן לי בוקס. אז כולם שואלים אותך איפה אמרת אמת, פה כאן בביהמ"ש, או במשטרה?...
כב' השופט ביאלין אלעזר: ...מה אמר העד?
ת: מי שדפק לי את הבוקס, הרביץ לי את הבוקס, זה פלוני [=המערער].

...
עו"ד עאטף פרחאת [ב"כ המערער]: ...אבל אני מראה לך ששאהר לא נגע בך, בסרטון.
ת: היו הרבה אנשים שתקפו אותי ברכב.
ש: אז למה אתה אומר ששאהר נתן לך את הבוקס? אתה לא יודע מי נתן לך את הבוקס. למה אתה אומר פלוני? אם אתה אומר הרבה אנשים תקפו אותי, למה אתה אומר שאהר נתן לי בוקס?
ת: פלוני נתן לי בוקס" (עמ' 60 לפרוטוקול).

25. וראו גם עדותה הברורה של השוטרת אלמוג מורד, שהעידה כיצד ראתה במו עיניה כיצד המערער תוקף את האחין:

"ת. ...החשוד [=המערער] קצת התמהמה בדרך לניידת... ואז הוא פתח בריצה לעבר אותו רכב, אני שוב אחריו, ש. מה זה אותו רכב? לאיזה רכב את מתכוונת?
ת. רכב פולקסווגן בצבע לבן.

...פתח בריצה ניגש לדלת שליד הנהג, אני ראיתי את השותף שלי שם ניגשתי לדלת שליד הנהג, היו עוד מקומיים שהשתתפו בתקיפה הזאת והם התחילו לתקוף את מי שבתוך הרכב, את יושבי הרכב. ניסינו להרחיק כמה שניתן השותף שלי גם הרחיק, זהו, עד שהוא באמת נלקח לניידת.
... וראיתי את החשוד נכנס בפלג גופו העליון לתוך הרכב את האקט עצמו, אני לא יודעת מה הוא עשה, ראיתי את התקיפה, ראיתי שהייתה תקיפה,

...
ת. ראיתי אקט של תקיפה בתוך הרכב עם הידיים.
ש. ידיים של מי?
ת. של החשוד" (עמ' 29 לפרוטוקול).

26. בנסיבות אלו, ונוכח העדויות דלעיל, בפרט נוכח עדותה של השוטרת מורד, אין נפקות לפרשנות שביקש ב"כ המערער להעניק לסרטון מצלמות הגוף של השוטרים, פרשנות שלא התקבלה על דעתו של בית משפט קמא.

27. הנה כי כן, עסקינן, כאמור, בערעור מובהק בנוגע לממצאי עובדה, שאינו מקים כל עילה להתערבותה של ערכאת הערעור. לפיכך, דין הערעור על הכרעת הדין להידחות.

28. נותר הערעור על גזר הדין. ערעור זה ניתן לדחייה בקצרה ובפשטות. מעשיו של המערער, פגיעתו בבנו, ברעייתו ובאחינה, מעידים על מסוכנותו הברורה. בוודאי שכך הוא בהינתן עברו הפלילי כלפי רעייתו-המתלוננת עצמה. גזר דינו של בית משפט קמא אינו מחמיר כלל ועיקר, והוא מתחייב ממדיניות הענישה כפי שנקבעה על ידי בית המשפט העליון. ראו דברי כב' השופטת וילנר בע"פ 2688/24 מדינת ישראל נ' פלוני (19.6.2024):

"התופעה הכואבת והקשה הניצבת לפנינו, של אלימות המופגנת על-ידי אדם כלפי בת-זוגו, הוקעה על-ידי בית משפט זה פעם אחר פעם...

בהתאם, נקבע כי 'ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה'... וכי 'את הגינוי וההוקעה כאמור יש לגבות על ידי הטלת עונשים הולמים ומרתיעים על בני הזוג האלימים' (שם, בפסקה 8 לפסק-הדין).

29. אשר על כן, הערעור נדחה. המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום 3.11.2024 בשעה 8:30 בכלא "ניצן" כשברשותו תעודת זהות.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים ולממונה על עבודות שירות.
ניתן היום, ז' תשרי תשפ"ה, 09 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.